

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

6 FÉVRIER 1969.

PROJET DE LOI

instituant un revenu garanti aux personnes âgées.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. GILLET
AU TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Article premier.

Modifier comme suit le § 1er de cet article :

« § 1er. Un revenu garanti est accordé aux hommes et femmes âgés respectivement d'au moins soixante-cinq et soixante ans dont les revenus n'atteignent pas le minimum vital et qui satisfont aux conditions fixées par la présente loi. »

CHAPITRE II.

Modifier l'intitulé comme suit :

« Du montant du minimum vital et du revenu garanti. »

Art. 2.

Remplacer le § 1er de cet article par ce qui suit :

« Le revenu garanti est établi en fonction du minimum vital que le Roi détermine, le Conseil supérieur de l'assistance et du service social entendu, pour les différentes régions du pays, délimitées également par arrêté royal.

» Les montants accordés à titre de revenu garanti ne pourront pas être inférieurs à la différence entre le minimum vital et les ressources du demandeur, ce minimum ne pouvant pas être inférieur à 40 000 francs pour une personne isolée et 60 000 francs pour un ménage. »

Voir :

134 (S.E. 1968) :

- N° 1 : Projet de loi.
- Nos 2 à 7 : Amendements.
- N° 8 : Rapport.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

6 FEBRUARI 1969.

WETSONTWERP.

tot instelling van een gewaarborgd inkomen
voor ouden van dagen.

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR DE HEER GILLET
OP DE TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Artikel 1.

Paragraaf 1 van dit artikel wijzigen als volgt :

« § 1. Een gewaarborgd inkomen wordt verleend aan de mannen en vrouwen die onderscheidenlijk ten minste vijfenzestig en zestig jaar oud zijn, wier inkomen niet het levensminimum bereikt en die aan de door deze wet gestelde voorwaarden voldoen. »

HOOFDSTUK II.

De titel wijzigen als volgt :

« Bedrag van het levensminimum en van het gewaarborgd inkomen. »

Art. 2.

Paragraaf 1 van dit artikel vervangen door wat volgt :

« Het gewaarborgd inkomen wordt vastgesteld op grond van het levensminimum dat door de Koning, na inwinning van het advies van de Hoge Raad voor onderstand en sociaal dienstbetoon, is vastgesteld voor de verschillende streken van het land, welke eveneens bij koninklijk besluit worden bepaald.

» De als gewaarborgd inkomen toegekende bedragen mogen niet lager zijn dan het verschil tussen het levensminimum en de bestaansmiddelen van de aanvrager, met dien verstande dat dit minimum voor een alleenstaande niet minder dan 40 000 frank en voor een gezin niet minder dan 60 000 frank mag bedragen. »

Zie :

134 (B.Z. 1968) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N°s 2 tot 7 : Amendementen.
- N° 8 : Verslag.

JUSTIFICATION.

Le vrai problème avec lequel les personnes âgées nécessiteuses sont confrontées est celui de leur minimum vital. Toute initiative tendant à octroyer un revenu garanti n'a de réelle portée sociale que si le revenu garanti permet d'atteindre ce minimum vital.

Les études les plus sérieuses ont déterminé le montant du minimum socio-vital dans les grandes villes. Il est actuellement de 3 750 francs par mois, soit 45 000 francs par an pour une personne isolée. Ce montant peut évidemment être inférieur dans les communes rurales. Il est proposé de le porter à 40 000 francs minimum.

Ainsi le revenu garanti permettra, après l'enquête sur les ressources et les modalités de calcul des ressources prévues au chapitre III, d'atteindre le réel minimum vital.

Le montant du revenu garanti dépend du minimum vital. Il varie selon les ressources du demandeur. Il n'y a donc pas lieu de le déterminer dans la loi.

Il n'y a pas lieu de tenir compte de la situation du ménage. Si une personne vit seule, elle a droit au minimum vital quelle que soit sa situation matrimoniale.

Art. 3.

Au premier alinéa, première ligne, remplacer les mots :

« revenu garanti »,

par les mots :

« minimum vital ».

JUSTIFICATION.

C'est le minimum vital qui doit être adapté à l'indice des prix de détail, et non le revenu garanti.

Art. 4.

1. — Au § 2, supprimer les 2° et 3°.

JUSTIFICATION.

Le montant du revenu garanti étant fonction du minimum vital accordé par l'article 1er, amendé, il n'y a pas lieu de déduire du calcul des ressources, les prestations qui relèvent de l'assistance publique et les rentes alimentaires.

2. — Compléter le même § 2 par un 6° libellé comme suit :

« 6° des rentes et pensions accordées aux invalides et aux veuves de guerre. »

JUSTIFICATION.

Les pensions accordées aux invalides de guerre et aux veuves de guerre, créanciers de la Nation, ne doivent pas entrer en ligne de compte pour le calcul des ressources.

Art. 8.

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION.

L'adoption de l'amendement à l'article 2 rend cet article sans objet.

Art. 18.

1. — Supprimer le premier alinéa.

2. — Au deuxième alinéa, 1re ligne, remplacer les mots :

« Il désigne les personnes »,

par les mots :

« Le Roi désigne les personnes ».

JUSTIFICATION.

L'épouse séparée de fait ou de corps a un droit propre à l'obtention du revenu garanti, indépendamment du revenu accordé à son époux.

La suppression de cet alinéa découle de l'élimination dans notre amendement à l'article 2 du deuxième alinéa du § 1er de cet article.

VERANTWOORDING.

Behoeftige bejaarden hebben vooral te kampen met het probleem van het levensminimum. Een initiatief tot toekenning van een gewaarborgd inkomen heeft uit een sociaal oogpunt eerst dan zin wanneer dat levensminimum daarmee bereikt wordt.

Uit doorvrochte studies blijkt dat het bedrag van het levensminimum in grote steden thans 3 750 frank per maand of 45 000 frank per jaar voor alleenstaanden belooft. Dit bedrag kan op het platteland natuurlijk lager geraamd worden. Voorgesteld wordt het op minimum 40 000 frank te brengen.

Aldus zal het gewaarborgd inkomen, na onderzoek betreffende de bestaansmiddelen en de wijze van berekening hiervan zoals in hoofdstuk III is bepaald, het werkelijke levensminimum kunnen bereiken.

Het bedrag van het gewaarborgd inkomen hangt af van het levensminimum. Het verschilt al naar de bestaansmiddelen van de aanvrager. Derhalve moet het niet bij de wet worden vastgesteld.

Er hoeft geen rekening te worden gehouden met de gezinstoestand. Woont een persoon alleen, dan heeft hij recht op het levensminimum ongeacht zijn burgerlijke staat.

Art. 3.

In het eerste lid, op de eerste regel, de woorden :

« gewaarborgd inkomen »,

vervangen door de woorden :

« levensminimum ».

VERANTWOORDING.

Het levensminimum en niet het gewaarborgd inkomen moet aan het indexcijfer der kleinhandelsprijsen aangepast worden.

Art. 4.

1. — In § 2, het 2° en het 3° weglaten.

VERANTWOORDING.

Daar het bedrag van het gewaarborgd inkomen afhankelijk is van het bij het gewijzigde artikel 1 toegekende levensminimum, behoeven de uitkeringen die verband houden met openbare bijstand alsmede de onderhoudsgelden, bij de berekening van de bestaansmiddelen, niet meer te worden afgetrokken.

2. — Dezelfde § 2 aanvullen met een 6°, luidend als volgt :

« 6° de aan de oorlogsinvaliden en aan de weduwen toegekende renten en pensioenen. »

VERANTWOORDING.

De pensioenen die aan de oorlogsinvaliden en -weduwen, als gerechtigden op de nationale erkentelijkheid, zijn toegekend, hoeven niet in aanmerking te worden genomen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Art. 8.

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING.

De aanneming van het amendement op artikel 2 maakt dit artikel zinloos.

Art. 18.

1. — Het eerste lid weglaten.

2. — In het tweede lid, op de eerste regel, de woorden :

« Hij wijst de personen aan »,

vervangen door de woorden :

« de Koning wijst de personen aan ».

VERANTWOORDING.

De van tafel en bed gescheiden echtgenote heeft persoonlijk recht op het gewaarborgd inkomen, ongeacht het aan haar echtgenoot toegekende inkomen.

De weglating van dit lid vloeit voort uit de in ons amendement op artikel 2 voorgestelde weglating van het tweede lid van § 1 van dat artikel.